

Homoseksualizm - mity i fakty

[Przeczytaj i prześlij dalej](#)

Spis treści

Wstęp.....	3
MIT 1: Homoseksualizm został wykreślony z listy zaburzeń, więc nie jest chorobą.....	4
MIT 2: Człowiek rodzi się homoseksualistą.....	5
MIT 3: Homoseksualizm jest nieuleczalny.....	5
MIT 4: Osób o skłonnościach homoseksualnych jest ok. 10%.....	6
MIT 5: Homoseksualizm i związki homoseksualne są tak samo zgodne z biologią jak heteroseksualizm i związki heteroseksualne.....	6
MIT 6: Praktyki homoseksualne są nieszkodliwe dla zdrowia fizycznego.....	6
MIT 7: Homoseksualiści nie doświadczają wyższego poziomu zaburzeń psychicznych niż heteroseksualiści.....	7
MIT 8: Związki homoseksualne są tak samo trwałe jak związki heteroseksualne.....	8
MIT 9: Homoseksualiści nie dopuszczają się częściej pedofilii niż heteroseksualiści.....	8
MIT 10: Nie jest niczym złym, gdy dziecko jest wychowywane przez homoseksualną parę.....	9
MIT 11: Geje i lesbijki są dyskryminowani prawnie.....	10
MIT 12: Akty homoseksualne nie są grzechem, ponieważ są akceptowane przez niektóre wspólnoty chrześcijańskie.....	10
MIT 13: Kościół rzymsko - katolicki potępia osoby homoseksualne.....	11

Wstęp

„Ruch gejowskich aktywistów ma już ponad czterdzieści lat. Konserwatyści określają czasem zestaw celów tego ruchu – wprowadzenie kategorii przestępstw „mowy nienawiści”, praw „antydiskryminacyjnych”, homoseksualnych „małżeństw” itp. mianem „homoseksualnej agendy”.

Czasem jesteśmy prześladowani za używanie tego określenia, jak gdybyśmy sugerowali, że ruch gejowski jest jakimś rodzajem nikczemnej, mrocznej konspiracji. Jednak termin „agenda” jest terminem neutralnym. My, ludzie związani z ruchem pro-rodzinnym z pewnością mamy własną agendę. W naszej agendzie zawarte są: ochrona bezpieczeństwa i godności ludzkiego życia od momentu poczęcia do naturalnej śmierci; propagowanie seksu wyłącznie w kontekście małżeństwa między jednym mężczyzną a jedną kobietą oraz promowanie rodziny naturalnej, kierowanej przez biologiczną matkę i biologicznego ojca, jako tworzących najlepsze warunki wychowywania dzieci. Jesteśmy dumni z tej agendy i z zapałem ją realizujemy.

Patrząc według tego samego klucza aktywiści gejoscy także posiadają jasną agendę. Jest to agenda domagająca się powszechnej akceptacji homoseksualnych aktów i relacji, pod względem moralnym, socjologicznym, prawnym, religijnym, politycznym i finansowym. W rzeczywistości domaga się nie tylko akceptacji, lecz afirmacji celebrowania tych zachowań jako normalnych, naturalnych a nawet pożądaných dla tych którzy ich pragną. Nie ma w tej agendzie niczego niejasnego, czy ukrytego, faktycznie jest niemal niemożliwe by się z tą agendą nie spotkać.

Istnieje co najmniej jedna kluczowa różnica między „agendą pro-rodzinną” i „pro-gejowską”. W przypadku agendy prorodzinnej istnieje wciąż rozrastająca się i imponująca liczba badań z zakresu nauk społecznych a także innych dowodów potwierdzających, iż teoretyczne podstawy polityki prorodzinnej są rzetelne, solidne, a społeczeństwo odnosi z nich wymierne korzyści. Nowe technologie i zaawansowane techniki ultrasonografii oraz operacje prenatalne potwierdzają człowieczeństwo osób jeszcze nienarodzonych. Udowodniono, że pozamałżeńskie kontakty seksualne prowadzą do szeregu negatywnych konsekwencji fizycznych i psychologicznych. Badania z nauk społecznych jasno udowodniły, że dzieci wychowywane przez związanych małżeństwem biologicznych rodziców znacząco korzystniej wypadają w wielu obszarach życia.

Nie można powiedzieć tego samego o agendzie gejowskiej. W dużej mierze dążenia tej agendy polegają na wysiłku zdefiniowania przywilejów których domagają się homoseksualiści jako kwestii „praw człowieka”, porównywalnych z prawami których domagali się Afroamerykanie w latach 1960 oraz do zdefiniowania braku akceptacji zachowań homoseksualnych jako formy bigoterii, porównywalnej z rasistowską ideologią supremacji rasy białej.

Jednak żądania te mają sens tylko, jeśli „orientacja” homoseksualna jest charakterystyką porównywalną do rasy. Dyskryminacja rasowa nie jest zła dlatego że pewna grupa ludzi głośno i długo żaliła się na to, że jest zła. Dyskryminacja rasowa jest irracjonalna i zła ze względu na 5 cech: ponieważ rasa jest wrodzona, niezależna od woli, nieunikniona, niezmienna i a brak dyskryminacji ze względu na rasę jest wpisany w istotę Konstytucji USA.

Aktywiści gejoscy chcą, byśmy wierzyli, że to samo odnosi się do homoseksualizmu. Chcą, byśmy wierzyli, że homoseksualna „orientacja” jest wrodzona, nie można jej wybrać ani odrzucić, nie podlega zmianie; że nie jest szkodliwa – ani dla homoseksualistów ani dla społeczeństwa, i że

jej ochrona wynika z samej Konstytucji.

Ruch gejowski bazuje nie na faktach, czy badaniach naukowych a na mitologii. Niestety mity te stały się powszechnie akceptowane w społeczeństwie – zwłaszcza w szkołach, na uniwersytetach i w mediach. Mamy nadzieję, że dzięki zrozumieniu na czym polegają te kluczowe mity, a także czytając krótkie podsumowanie dowodów naukowych je obalających czytelnik zostanie wyposażony w narzędzie pozwalające podważać te mity gdy następnym razem się z nimi zetknie.”¹

Jeżeli w tekście nie ma informacji o tym, gdzie i kiedy wykonano konkretne badania, to znajduje się ona w materiałach podanych na dole strony w bibliografii.

MIT 1:
Homoseksualizm został wykreślony z listy zaburzeń, więc nie jest chorobą.

FAKT:

W 1973r Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne (APA) wykreśliło homoseksualizm ze spisu chorób, a w konsekwencji uczyniło to także WHO. Dlaczego do tego doszło?

„Chyba najważniejszą informacją jest fakt, że homoseksualizm usunięto ze spisu chorób w wyniku głosowania. Naukowcy nie otrzymali rzetelnego raportu podsumowującego badania nad homoseksualizmem. Zamiast tego spotkania naukowców, członków APA były przerywane przez grupy aktywistów gejowskich rzucających emocjonalne oskarżenia - porównujących psychiatrów z nazistami i zarzucających im prześladowania...

Gdy próbuje się stosować zasady demokracji do orzekania o faktach naukowych dochodzi do takich absurdów jak ogłoszenie ślimaka rybą lądową. Homoseksualizm także został metodami demokratycznymi wykreślony z listy chorób...

Homoseksualizm został wykreślony z listy chorób przy 5816 głosów za i 3817 przeciw. Co więcej, nawet wśród osób, które głosowały za wyeliminowaniem homoseksualizmu ze spisu chorób, wielu było przekonanych, że dzięki usunięciu społecznego stygmatu z homoseksualistów – będzie można skuteczniej pomóc tym, którzy potrzebują i poszukują pomocy psychiatrycznej.”²

Zatem homoseksualizm wykreślono z listy chorób psychicznych, nie na podstawie wyników rzetelnych badań naukowych, ale przez głosowanie naukowców, na których wywierali wielki nacisk aktywiści gejowscy.

MIT 2:
Człowiek rodzi się homoseksualistą.

FAKT:

„Badania naukowe nie wskazują, że ktokolwiek „urodził się gejem”, natomiast sugerują, że homoseksualizm jest rezultatem złożonego wpływu zestawu czynników rozwojowych [m.in. nieprawidłowej struktury rodziny, w której się homoseksualista wychowywał lub/i negatywnych przeżyć seksualnych z dzieciństwa i wynikających z nich zranień].

Popularne i rozpowszechnione przekonanie, że nauka udowodniła biologiczne lub genetyczne uwarunkowanie homoseksualizmu ma swoje źródło w trzech badaniach opublikowanych we wczesnych latach 90... Późniejsze, bardziej rygorystyczne badania par bliźniąt jednojajowych uniemożliwiły stawianie twierdzeń o genetycznych uwarunkowaniach homoseksualizmu...

Jeśli nie było to jasne w latach dziewięćdziesiątych, jest to jasne teraz – nikt nie rodzi się gejem.”¹

MIT 3:
Homoseksualizm jest nieuleczalny.

FAKT:

„Tysiące kobiet i mężczyzn donosi, iż doświadczyli zmiany orientacji z homoseksualnej na heteroseksualną. Badania naukowe potwierdzają, że taka zmiana występuje, czasami spontanicznie, czasami jako skutek interwencji terapeutycznej...

Jeden z najsilniejszych dowodów na możliwość zmiany pochodzi z najmniej spodziewanego źródła. Był nim dr Robert Spitzer, psychiatra, który odegrał zasadniczą rolę w podstawowej decyzji APA w roku 1973 o wykreśleniu homoseksualizmu z oficjalnego spisu zaburzeń psychicznych. Spitzer przebadał 200 osób, które utrzymywały, że doświadczyły zmiany z homoseksualizmu na heteroseksualizm, jako rezultat tego, co czasem nazywa się terapią reparatywną. Stwierdził, że zmiany będące następstwem terapii reparatywnej nie ograniczały się do zachowań seksualnych i tożsamości seksualnej. Zmiany obejmowały pociąg seksualny, fantazję, podniecenie oraz pozbycie się natrętnych myśli homoseksualnych.

Nie ma to na celu stwarzania wrażenia, że zmiana jest łatwa, że osiąga się ją zwykle dzięki modlitwie czy sile woli, lub że terapia reorientacyjna gwarantuje sukces. Jednak osobiste świadectwa, dane z badań naukowych oraz badania kliniczne – wszystko razem pokazuje jednoznacznie, że możliwa jest zmiana.”¹

MIT 4:

Osób o skłonnościach homoseksualnych jest ok. 10%.

FAKT:

„Mit o dziesięciu procentach homoseksualistów w populacji ma źródło w pracy osławionego badacza seksualności Alfreda Kinsey'a. Jego badania zachowań seksualnych Amerykanów w latach 1940 zostały całkowicie zdyskredytowane, ponieważ nie spełniły nawet najbardziej podstawowych warunków uzyskania reprezentatywnej próbki całości populacji...

Najszerzej akceptowanym badaniem nad praktykami seksualnymi w USA jest National Health and Social Life Survey (NHSLS). W ramach badań NHSLS stwierdzono, iż 2,8% populacji mężczyzn oraz 1,4% populacji kobiet identyfikuje się jako geje, lesbijki lub biseksualiści.”¹

MIT 5:

Homoseksualizm i związki homoseksualne są tak samo zgodne z biologią jak heteroseksualizm i związki heteroseksualne.

FAKT:

Tak było, jest i będzie i nikt tego faktu nie zmieni, że fizycznie jak również psychicznie pasują do siebie tylko kobieta i mężczyzna - o tym mówi biologia i nauka. Tylko taki związek potrafi przekazywać życie, które przedłuży istnienie rodzaju ludzkiego. I jak pokazuje wiele badań, najkorzystniejsze jest dla dziecka, gdy wychowują je biologiczni rodzice (patrz MIT 10)

Nie mogą mieć dzieci ani dwie lesbijki, ani dwóch gejów - jest to niemożliwe.

Akty gejowskie są nienaturalne, ponieważ odbył powstał tylko do jednego celu.

Męskie nasienie zostało stworzone po to, aby trafić do odpowiedniego miejsca w ciele kobiety, a nie do zakończenia układu pokarmowego drugiego mężczyzny.

W związku kobieta i mężczyzna nawzajem się uzupełniają. Przykłady: kobieta lepiej nadaje się do opieki nad małym dzieckiem, które nosiła w sobie 9 miesięcy; kobieta jako żona i matka dba o tzw. ognisko domowe. Mężczyzna jest niezbędny do wychowania dorastających dzieci, ponieważ w tym okresie życia patrzą one przede wszystkim na swojego ojca.

Dwaj mężczyźni, czy dwie kobiety po prostu nie są w stanie stworzyć takiego związku jak mężczyzna i kobieta; dlatego też związki homoseksualne są mniej trwałe (patrz MIT 8).

MIT 6:

Praktyki homoseksualne są nieszkodliwe dla zdrowia fizycznego.

FAKT:

„Homoseksualiści znajdują się w grupie podwyższonego ryzyka zachorowalności na choroby weneryczne i nie tylko...”

CDC (Centers for Disease Control & Prevention) ostrzega: MSM (mężczyźni uprawiający seks z mężczyznami) są w grupie podwyższonego ryzyka zachorowań na choroby przenoszone drogą płciową, w tym wirusowe zapalenie wątroby typu A i B, HIV/AIDS, syfilis, rzeżączka, grzybica.”

„Lesbijki także są narażone na wyższe ryzyko, wg GLMA (Gay & Lesbian Medical Association):

„U lesbijek (w porównaniu z innymi populacjami kobiet) występuje najwyższa na świecie koncentracja czynników ryzyka zachorowania na raka piersi. Palenie papierosów oraz otyłość są najczęstszymi czynnikami ryzyka chorób serca wśród lesbijek. Lesbijki wykazują wyższe zagrożenie wieloma rodzajami ginekologicznych odmian raka. Badania potwierdzają, że lesbijki mają wyższą masę ciała niż kobiety heteroseksualne. Otyłość związana jest z wyższym zagrożeniem chorobami serca, rakiem i przedwczesną śmiercią”...

W roku 2007 czasopismo medyczne doniosło: „Kobiety identyfikujące się jako lesbijki mają 2,5-krotnie podwyższone prawdopodobieństwo zakażenia BV (bakteryjnym zapaleniem pochwy), w porównaniu z kobietami heteroseksualnymi.””¹

„Badania berlińskiego Instytutu im. R. Kocha pokazują, że geje stanowią w Niemczech 60 %, w Kanadzie 70 %, a w Indiach 86% chorych na AIDS. Ponadto aktywni geje 4 razy częściej popadają w depresję, 5 razy częściej w nikotynizm, 6 razy częściej próbują popełnić samobójstwo. Żyją przeciętnie, zależnie od form i intensywności swojej aktywności, o 8-20 lat krócej niż pozostali mężczyźni.”²

MIT 7:

Homoseksualiści nie doświadczają wyższego poziomu zaburzeń psychicznych niż heteroseksualiści.

FAKT:

„Homoseksualiści doświadczają znacząco wyższego poziomu zaburzeń psychicznych i uzależnień niż heteroseksualiści...”

Meta analiza z roku 2008 objęła omówienie ponad 13 000 publikacji na ten temat oraz kompilację danych z 28 najbardziej rygorystycznych metodologicznie badań. Autorzy konkludują: „Osoby LGB (lesbijki, geje, biseksualiści) są grupą podwyższonego ryzyka zaburzeń psychicznych, uzależnień i celowej autoagresji w porównaniu z heteroseksualistami.”...

Nawet pro-gejowskie Gay & Lesbian Medical Association (GLMA) przyznaje: „Geje używają substancji psychoaktywnych częściej niż ogół populacji. Geje najwyraźniej cierpią z powodu depresji i lęku częściej. Geje częściej nadużywają alkoholu. Geje częściej uzależniają się od

nikotyny niż reszta populacji. Problemy z akceptacją swego wyglądu i ciała są częstsze wśród gejów... podobnie zaburzenia odżywiania.”

GLMA potwierdza także iż: „Lesbijki mogą używać tytoniu i produktów do palenia częściej niż kobiety heteroseksualne. Lesbijki mogą częściej nadużywać alkoholu. Lesbijki mogą uzależnić się od leków (narkotyków) częściej niż kobiety heteroseksualne.”...

Aktywiści homoseksualni na ogół starają się wyjaśnić te problemy jako wynik „homofobicznej dyskryminacji”. Jednakże poważnym problem, podważającym tę teorię jest brak dowodów na to, że problemy psychologiczne są dotkliwsze w tych krajach, gdzie występuje bardziej intensywny sprzeciw wobec praktyk homoseksualnych. Wręcz przeciwnie, nawet badanie z Holandii, prawdopodobnie najbardziej „przyjaznego gejom” kraju na świecie wykazało „częstsze występowanie substancji psychoaktywnych wśród homoseksualnych kobiet i częstsze występowanie zaburzeń nastroju i stanów lękowych u homoseksualnych mężczyzn.””¹

MIT 8:

Związki homoseksualne są tak samo trwałe jak związki heteroseksualne.

FAKT:

„Homoseksualiści rzadziej wchodzą w stałe związki, rzadziej pozostają wierni seksualnie partnerowi (jeśli mają stałego partnera), rzadziej pozostają w długotrwałych związkach, w porównaniu z heteroseksualistami. Doświadczają też wyższego poziomu przemocy domowej niż heteroseksualne pary małżeńskie...

Badanie przeprowadzone w 2006 roku przez UCLA zawiera konkluzję: „Jedno z najważniejszych odkryć jest zarazem bardzo proste – ponad połowa gejów (51%) nigdy nie było w stałym związku. Gdy porównamy to z 21% heteroseksualnych kobiet i 15% heteroseksualnych mężczyzn, są to uderzające dane.””¹

„Związki homoseksualistów trwają przeciętnie 1,5 roku i to jeszcze w czasie ich trwania mają oni średnio 12 innych partnerów.”⁴

MIT 9:

Homoseksualiści nie dopuszczają się częściej pedofilii niż heteroseksualiści.

FAKT:

„Ponieważ niemal 30% przypadków molestowania seksualnego dzieci jest popełnianych przez homoseksualnych lub biseksualnych mężczyzn, a mniej niż 3% Amerykanów identyfikuje się jako homoseksualiści lub biseksualiści możemy wnioskować, iż prawdopodobieństwo molestowania

seksualnego dzieci przez homoseksualistę lub biseksualistę jest około dziesięciokrotnie wyższe niż przez heteroseksualistę.”¹

Oczywiście nie znaczy to, że wszyscy, bądź większość homoseksualistów molestuje dzieci.

MIT 10:

„Nie jest niczym złym, gdy dziecko jest wychowywane przez homoseksualną parę.

FAKT:

Biorąc pod uwagę MITY: 6,7,8 i 9 logicznym jest, że dzieci w rodzinach homoseksualnych muszą się gorzej rozwijać.

„Ogrom badań naukowych pokazuje, że dla dzieci najlepsze jest gdy wychowują je biologiczna matka i ojciec, zaangażowani w trwały związek małżeński.”¹

W 2012 roku prof. Mark Regnerus przeprowadził badania „Nowe badania struktury rodziny”. Dzieci wychowane przez pary homoseksualne miały znacznie gorsze wyniki w 25 spośród 45 punktów branych pod uwagę w czasie badań.

Dzieci par homoseksualnych m.in. o wiele częściej (w porównaniu z tymi mającymi matkę i ojca) mają kłopoty z prawem, częściej palą marihuanę i częściej myślały o samobójstwie w poprzednim roku; jest wśród nich ponad 3 razy więcej bezrobotnych niż wśród tych, które miały rodziny normalne, czyli matkę i ojca; prawie 4 razy więcej wychowanków par homoseksualnych korzysta z pomocy społecznej.

Kolejna zatrważająca statystyka dotyczy sytuacji, kiedy osoby w pewnym momencie zostały zmuszone do seksu wbrew ich woli. Dotyczy to 31 proc. tych wychowanych przez matkę lesbijkę, 25 proc. przez ojca geja i 8 proc. z pełnych rodzin biologicznych.⁵

Te wyniki nie spodobały się homoaktywistom i po ich naciskach, badania zostały dokładnie sprawdzone przez władze uczelni na której Regnerus pracuje. Szybko okazało się, że zostały one prawidłowo przeprowadzone i nie można mieć do nich żadnych zarzutów.

„Bezsporna wyższość (jeśli chodzi o rezultaty wobec dzieci) heteroseksualnych małżeństw złożonych z biologicznych matki, ojca i ich dzieci; ograniczone, lecz wiele mówiące badania nad dziećmi wychowywanymi przez pary homoseksualne; nieodłącznie towarzyszące homoseksualnym relacjom zagrożenia zdrowia fizycznego i psychicznego (patrz mit 5 i 6); oraz dysfunkcyjne zachowania (patrz mit 8 i 10) kombinacja wszystkich tych czynników sugeruje, że powinniśmy być wręcz przesadnie ostrożni rozważając celowe umieszczanie dzieci pod opieką homoseksualistów, niezależnie czy w ramach rodziny zastępczej, adopcji czy wykorzystania technologii sztucznego wspomaganego rozrodu.”¹

MIT 11:
Geje i lesbijki są dyskryminowani prawnie.

FAKT:

„Mają takie same prawa jak każdy inny obywatel, nie korzystają z przywilejów przysługujących heteroseksualnym małżeństwom, na których spoczywa ciężar wychowywania kolejnych pokoleń.”¹

MIT 12:
Akty homoseksualne nie są grzechem, ponieważ są akceptowane przez niektóre wspólnoty chrześcijańskie.

FAKT:

„Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną”” Rdz 1, 27-28

Powyższe słowa Pisma Świętego, jasno wskazują, że Bóg stwarzając człowieka, nie stworzył mężczyznę i mężczyznę, czy kobietę i kobietę, ale mężczyznę i kobietę, Adama i Ewę. Dał im polecenie: „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię”. I to jest plan Boga dla ludzi: mężczyzna i kobieta łączą się w parę, nie tylko żeby być szczęśliwymi ze sobą, ale również w tym celu, aby z ich miłości powstał nowy człowiek. Każdy wie, że do przekazywania życia ludzkiego, jest potrzebny mężczyzna i kobieta. W przypadku dwóch gejów czy dwóch lesbijek, rozmnażanie się z biologicznego punktu widzenia, jest po prostu niemożliwe. Poza tym psychicznie mogą się tylko uzupełniać kobieta i mężczyzna (patrz MIT 5 i 8)

Jeżeli chodzi o związek mężczyzny z mężczyzną bądź kobiety z kobietą, to Bóg w Piśmie Świętym również jednoznacznie daje poznać swoją świętą wolę:

- „Nie będziesz obcował z mężczyzną, tak jak się obcuje z kobietą. To jest obrzydliwość!” Kpł 18, 22

- „Czyż nie wiecie, że niesprawiedliwi nie posiadają królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołóżnicy, ani rozwieżli, ani mężczyźni współżyjący z sobą, ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy, ani zdziery nie odziedziczą królestwa Bożego.”
1 Kor 6, 9

Jak widać seks homoseksualny jest niezgodny z naturą i planem Stwórcy, jest grzechem. Wspólnoty chrześcijańskie akceptujące grzeszne związki i akty homoseksualne, sprzeciwiają się samemu Bogu, sieją zamęt i zgorszenie oraz wprowadzają wiernych w błąd.

MIT 13:
Kościół rzymsko - katolicki potępia osoby homoseksualne.

FAKT:

Homoseksualizm to choroba, zaburzenie niezależne od człowieka (patrz MIT 2), więc nie może on być grzechem, gdyż człowiek w swojej wolności sam sobie tego nie wybrał. Natomiast jest już grzechem seks homoseksualny. Ponieważ człowiek mając wybór sam dobrowolnie i świadomie je podejmuje. A takie współżycie jest niezgodne z naturą którą stworzył Bóg (patrz MIT 5 i 12)..

Kościół nie potępia człowieka, ale potępia grzech. Grzesznik zawsze ma możliwość powrotu do Boga i Kościoła przez Sakrament Pokuty. Aby nie pozostawić wątpliwości, że Kościół nie potępia homoseksualistów, warto przytoczyć fragment z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „Osoby takie nie wybierają swej kondycji homoseksualnej; dla większości z nich stanowi ona trudne doświadczenie. Powinno się traktować je z szacunkiem, współczuciem i delikatnością. Powinno się unikać wobec nich jakichkolwiek oznak niesłusznej dyskryminacji.” Nr 2358

Bibliografia:

¹ Peter Sprigg, „Homoseksualizm 10 największych mitów”. Jest to broszura, będąca zbiorem różnych badań i statystyk dotyczących homoseksualizmu. Dostępna jest m.in. na <http://www.scribd.com/doc/80226293/Homoseksualizm-Fakty-i-Mity>

² „Dlaczego homoseksualizm został wykreślony z listy chorób psychicznych?” - <http://www.homoseksualizm.edu.pl/index.php/co-mowi-nauka/34-psychologia/181-dlaczego-homoseksualizm-zosta-wykremlony-z-listy-chorob-psychicznych>

³ J. Shea, J. K. Wilson, „Małżeństwo gejowskie i Homoseksualizm. Raport i komentarz medyczny” - <http://www.piotrskarga.pl/ps,383,5,0,1,1,informacje.html>

⁴ Ks. dr hab. Dariusz Oko „Kościół wobec homoideologii” - <http://www.polskasocjologia.pl/donpkwh.doc>

⁵ Mark Regnerus, „Nowe badania struktury rodziny” - <http://www.stowarzyszeniefidesetratio.pl/Presentations0/14-06Regnerus.pdf>